Analize și opinii

România, fără doar și poate, e un simptom al bolii terminale de care suferă Occidentul

Acum 10 minute 5 Vizualizari 6 Timp de citire

Din ciclul „vreau o țară ca afară”: situația arestărilor oamenilor simpli pentru postări făcute pe rețelele sociale și calificate ca fiind ofensatoare, a intrat în top 10 motive de arestare în Anglia. Spre 8.000 de oameni sunt arestați în fiecare an din această cauză, iar numărul lor e în creștere. În ritmul acesta arestații pentru delict de opinie îi vor depăși pe hoții de buzunare și pe cei care se ocupă cu jafurile! Sunt oameni simpli care-au înjurat după o beție sau, mai grav, oameni perfect asumați care au expus chestiuni de-a dreptul evidente cum ar fi, de exemplu, faptul că infracționalitatea a crescut după ce s-a dat drumul imigrației. Toți exercitându-și de fapt libertatea de exprimare garantată de legile constitutive ale statelor contemporane.

În Germania sauditul Taleb Al-Abdulmohsen a intrat în mulțimea strânsă la târgul de Crăciun din Magdeburg. Înaintea începerii unui meci de fotbal s-a dorit marcarea momentului prin ținerea unui moment de reculegere.

de acțiuni mai folositoare, poliția germană a identificat persoana care și-a strigat oful și a arestat-o pentru „atitudine xenofobă”.

Exemple sunt nenumărate în tot Vestul. Ceea ce însă e absolut hilar e faptul că tocmai aceste societăți tiranice, care-și arestează proprii cetățeni din cauza „delictelor de opinie” sunt cei mai mari critici ai Chinei și Rusiei deoarece – spun oficialii lor – acolo nu există libertatea de exprimare. Păi stați puțin, stimați tovarăși! Înțeleg, conform spuselor voastre, că în China sau în Rusia, dacă ai tupeul să spui ceva ce nu-i permis te arestează. Asta spre deosebire de țările voastre unde, pentru același delict, ești dus la pușcărie. Mă faceți și pe mine să înțeleg unde-i problema?

Ticăloșia Occidentului constă în modul ipocrit în care implementează așa-zisa libertate. Teoretic ești liber, doar ți se garantează asta inclusiv în Constituție. Doar că libertatea îți este abil restrânsă printr-o serie de legi care, de cele mai multe ori, nu sunt constituționale. Însă asta nu-i o problemă, doar ați văzut și la noi ce specimene populează Curtea Constituțională și ce decizii tembele pot lua.

Dacă ne vom uita însă peste gard, vom vedea o imagine surprinzătoare. Scriitorul Zahar Prilepin era unul dintre cei mai acerbi critici ai lui Putin. Asta însă nu l-a împiedicat să ajungă în Dumă. Șahistul Garry Kasparov este recunoscut la nivel mondial ca un critic radical al lui Putin. Cu toate acestea umblă liber, se manifestă zgomotos. Culmea, adversarul său de pe tabla de șah, Anatoli Karpov – un apropiat al regimului de la Kremlin – a intervenit în mai multe rânduri pentru a-l scăpa pe Kasparov de anumite consecințe juridice ale actelor sale.

Intrând mai adânc în problemă, ați putea constata ceva mult mai paradoxal. Uneori mă apucă râsul citind critici occidentale ale conflictului din Ucraina. Păi dacă vreți critică adevărată vă dau eu o sursă care critică pe bune evoluția militară din Ucraina: bloggerii militari ruși. Cu excepția unei minorități, bloggerii independenți din Rusia și-au făcut un obicei din a pândi orice mică problemă pe care o are armata pentru a sări apoi la gâtul autorităților. Nu în ultimul rând vi-l aduc în atenție – unii vor râde – pe Prigojin. După o tentativă de lovitură de stat, în care a vorbit inclusiv despre înlocuirea președintelui în funcție, Prigojin se mișca liber ca pasărea cerului la Forumul Rusia-Africa de la Sankt Petersburg, unde, între altele, participa inclusiv Putin. Ia spuneți-mi, unde în Occident ar fi posibil așa ceva? Sper să nu-mi amintiți episodul prăbușirii avionului luii Prigojin întrucât a fost cât se poate de clar că nu a fost doborât de la sol – așa cum acuzaseră occidentalii – ci a picat ca urmare a unei explozii la bord. Ipoteza unei beții generalizate în care s-au apucat să se joace cu o grenadă e cea mai probabilă. Dar să lăsăm speculațiile de-o parte întrucât sunt inutile deoarece, în Occident, un asemenea personaj era lichidat în momentul imediat următor semnării „armistițiului”. Și în niciun caz nu era lăsat să bănănăie liber prin lume la bordul avionului său!

În China există o grămadă de așa-numiți „dizidenți”. În general aceștia sunt indivizi stipendiați de Occident și care latră fals împotriva regimului. Cu toate că în Occident ar fi de mult în pușcărie, autoritățile din China se limitează la a-i urmări îndeaproape pentru „a-i prinde cu gâsca-n gură”, mai precis cu finanțarea occidentală care-i duce direct spre un proces de trădare. La asta se limitează teroarea din China.

societatea occidentală a luat-o la vale și nu mai poate fi ținută decât prin teroare. Alegerile anulate de România sunt un caz unic (mai precis anularea și repetarea cu alți candidați)! Nici în Africa nu s-a întâmplat ceva similar!

România, fără doar și poate, e un simptom al bolii terminale de care suferă Occidentul. Disperați să salveze aparențele, republicanii americani caută să schimbe acum garniturile politice învechite din statele aflate sub ocupația lor, exact pe modelul prin care Gorbaciov încerca să schimbe liderii din sfera sa de influență. În Germania Musk cochetează cu AfD, în Anglia se implică inclusiv în jocuri de partid. O să vi separe incredibil, dar jocul lui Musk este strict unul algoritmic. Caută liderii care ar putea strânge populația în jurul lor pentru a redefini politic Occidentul. Ca să vă spun o chestie în premieră, acesta e motivul pentru care cel targetat de Ponta la vizita sa din SUA nu a fost Trump – cu care a reușit să se fotografieze precum chelnerii – ci Musk. Scopul a fost acela de a-i sugera lui Musk că PSD este partidul antiglobalist cu cea mai mare încredere și care ar fi ținut captiv de către sistem, aducându-l ca argument … pe Dragnea! Cei din sistem încearcă astfel să scape cu basma curată promovându-și cozile de topor din PSD prin acțiunea lui Ponta. Culmea, nici cei care „l-au placat" pe Ponta la Mar-a-Lago n-au înțeles jocul. Ceea ce e interesant e că Ciolacu a picat la capitolul „analiză algoritmică" și de aceea e atât de disperat să-și crească relevanța pe rețelele sociale, întrucât crede că astfel se va reinventa în fața noului stăpân. Și, desigur, pentru asta e capabil s-o vândă și pe mă-sa, doar de-aia îi face cu disperare toate blaturile lui Viktor Orban de la care speră o susținere în fața lui Trump.

Mi-e destul de scârbă de ceea ce se întâmplă întrucât totul seamănă cu jocurile de putere pe care le jucau cei de teapa lui Verdeț după căderea lui Ceaușescu. Și asta nu doar aici, ci peste tot în Occident. Problema se va vedea mai clar în momentul în care se va rupe pisica în SUA. Abia atunci goliciunea întregului Occident va ieși la iveală. Dar despre asta vom mai vorbi. Până una-alta, sper să nu intrăm din nou în noaptea întunecată a cenzurii. Sper ca idioții care acum vor să o introducă și la noi să nu mai aibă răgazul s-o facă. Sper!

Autor: Dan Diaconu

Despre autor

editor